

Sygn. akt IV U 701/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 23 maja 2014 roku nr (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu M. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 marca 2014 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 701/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 marca 2015 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 23.05.2014 r. odmówił M. K. od dnia 01.03.2014 r. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 21.05.2014 r. został uznany za zdolnego do pracy.

M. K. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty. Zaskarżona decyzja nie oddaje jego rzeczywistego stanu zdrowia, który uległ dalszemu pogorszeniu. Rentę pobierał przez 24 lata.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. urodzony w dniu (...), ukończył szkołę zawodową górniczą, pracował jako górnik, ślusarz, kierowca. Odwołujący w okresie od 22.10.1990 r. do 31.08.1997 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, następnie w okresie od 01.09.1997 r. do 28.02.2007 r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i ponownie w okresie od 01.03.2007 r. do 28.02.2014 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Od 2008 r. pracuje jako pracownik gospodarczo-magazynowy w zakładzie pracy chronionej. W dniu 27.01.2014 r. odwołujący wystąpił z kolejnym wnioskiem o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u odwołującego niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu interny, chirurgii-ortopedii, neurologii i kardiologii.

Biegli sądowi kardiolog, neurolog, internista i chirurg-ortopeda w zbiorczej opinii pisemnej wydanej na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- zespół bezdechu sennego z koniecznością wspomagania oddychania aparatem CPAP w czasie snu,
- cukrzycę typu 2 w trakcie insulinoterapii,
- nadciśnienie tętnicze,
- przewlekły zespół bólowy górnego i dolnego odcinka kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych z istotnym ograniczeniem ruchomości,
- łuszczycowe zapalenie stawów,
- łuszczycę skóry i paznokci,
- otyłość pokarmową,
- zaburzenia gospodarki lipidowej,
- przepuklinę kresy białej,
- niedosłuch obustronny zaprotezowany.

Z powodu rozpoznanych schorzeń biegli uznali odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 2 lat od 01.03.2014 r. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Niezdolność do pracy istnieje nadal.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący pomimo korzystania w godzinach nocnych z aparatu CPAP odczuwa senność w ciągu dnia. Musi spożywać posiłki o stałych porach, regularnie przyjmować insulinę i doustne leki hipoglikemizujące. Odwołujący cierpi na dolegliwości bólowe górnego i dolnego odcinka kręgosłupa oraz ze strony stawów obwodowych, głównie stawu barkowego lewego, prawego stawu biodrowego i stawów międzypaliczkowych rąk. Skargi odwołującego znalazły potwierdzenie w badaniu przedmiotowym, które wykazało ograniczenie ruchomości w lewym stawie barkowym – odwodzenia o 30 stopni oraz w stawie biodrowym prawym – rotacji zewnętrznej. U odwołującego stwierdzono również ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym kręgosłupa, poszerzenie stawów międzypaliczkowych rąk. Odwołujący w okresie od 12.08.2014 r. do 14.08.2014 r. był hospitalizowany w oddziale chorób wewnętrznych z pododdziałem reumatologii Szpitala (...) w B. z powodu nasilonej duszności i spadku tolerancji wysiłku. W trakcie hospitalizacji zintensyfikowano leczenie niewydolności serca uzyskując poprawę stanu klinicznego oraz zmodyfikowano leczenie hipotensyjne. Ze względu na wysokie glikemie zwiększono dawkę metforminy i włączono insulinę analogową. Każde z powyżej rozpoznanych schorzeń upośledza sprawność organizmu odwołującego powodując znaczne upośledzenie zdolności do pracy.

/ dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 12-15 as/.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Sąd w całości podzielił wnioski i tezy wypływające z dokumentów. Ich autentyczność i wiarygodność nie był kwestionowana przez strony. Brak więc jakichkolwiek podstaw, które należało by uwzględnić, nawet z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego znaczenia dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 23.05.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie czy ubezpieczony, ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłego lekarza internistę, chirurga-ortopedę, neurologa i kardiologa. Sąd w oparciu o opinie biegłych uznał, że M. K. - spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo od dnia 01.03.2014 r. na okres 2 lat. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i badaniu odwołującego, stwierdza się u niego: zespół bezdechu sennego z koniecznością wspomagania oddychania aparatem CPAP w czasie snu, cukrzycę typu 2 w trakcie insulinoterapii, nadciśnienie tętnicze, przewlekły zespół bólowy górnego i dolnego odcinka kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych z istotnym ograniczeniem ruchomości, łuszczycowe zapalenie stawów, łuszczycę skóry i paznokci, otyłość pokarmową, zaburzenia gospodarki lipidowej, przepuklinę kresy białej, niedosłuch obustronny zaprotezowany. Odwołujący

pomimo korzystania w godzinach nocnych z aparatu CPAP odczuwa senność w ciągu dnia. Musi spożywać posiłki o stałych porach, regularnie przyjmować insulinę i doustne leki hipoglikemizujące. U odwołującego stwierdza dolegliwości bólowe górnego i dolnego odcinka kręgosłupa oraz ze strony stawów obwodowych, głównie stawu barkowego lewego, prawego stawu biodrowego i stawów międzypaliczkowych rąk. Stwierdzone u odwołującego schorzenia czynią go długotrwale niezdolnym do pracy i stanowią przeciwwskazanie do podjęcia przez odwołującego pracy w wyuczonym zawodzie i w ramach posiadanych kwalifikacji górnik, ślusarz, kierowca. Odwołujący od 2008 roku pozostaje w zatrudnieniu w zakładzie pracy chronionej jako pracownik gospodarczo-magazynowy i nie stanowiło to przeszkody w przyznaniu mu prawa do renty w okresie do 28.02.2014 r. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 07.10.2003 r. II UK 79/03 (OSNP 2004/13/234) wykonywanie pracy na stanowisku specjalnie dostosowanym do możliwości pracownika nie może być traktowane jako uzyskanie nowych kwalifikacji i nie oznacza odzyskania zdolności do pracy.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 23.05.2014 r. przyznając M. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.03.2014 r. na okres 2 lat.